

[Keld Andersen]

Det er altså op til kommunerne; de kan selv slås om, hvem der skal overskride, og hvem der skal vise tilbageholdenhed.

Senere af samme notat fremgår det, at man må forvente, at kommunerne vil være i stand til at løse disse opgaver. Det er altså de forventninger, boligministeren har til sit eget forslag: man kan bare dalre deruda' og skændes om det i kommunerne; vi forventer bare, at man kan løse det.

At lovforslaget desuden er utilstrækkeligt gennearbejdet og folketinget uden reel og konkret viden om, hvorvidt lejerne i realiteten ønsker sig denne modernisering, er yderligere årsager til, at det konservative folkeparti ikke kan stemme for denne lovgivning, som vi finder det uforvarsligt at gennemføre på det foreliggende grundlag.

Når jeg drister mig til at sige, at lovforslaget er utilstrækkeligt gennearbejdet, vil jeg gerne for god ordens skyld gøre opmærksom på, at jeg ikke tænker på det arbejde, der er udført i boligudvalget. Nej, jeg tænker snarere på alle de forretninger i forbindelse med dette lovforslag, som endnu ligger for ufuldendt til, man kan danne sig et tilstrækkeligt billede deraf. Jeg erkender, at der er blevet arbejdet godt og grundigt med de ting, der er blevet arbejdet med i udvalget, men der er alt for mange ting, der fortsat er uafklarede, og derfor tillader jeg mig den dristighed at kalde lovforslaget for utilstrækkeligt gennearbejdet.

Under udvalgsarbejdet i folketingets boligudvalg har der ikke kunnet gives tilfredsstillende svar på en række fundamentale spørgsmål. Boligministerens svar har derimod været at nedsætte nogle ekspertudvalg, som skal behandle de rejste problemer indtil udgangen af 1981.

Gennem et ændringsforslag til sit oprindelige forslag har ministeren indsat en revisionsbestemmelse og åbnet mulighed for gennemførelse af nogle forsøgsprojekter. Dermed erkender ministeren jo i virkeligheden ikke blot, at loven er dårligt forberedt, han skaber samtidig betydelig usikkerhed blandt håndværksmestre, lejere og grundejere om, efter hvilke regler byfornyelsen i realiteten skal gennemføres.

En ting står imidlertid fast: der bliver tale om endog meget store udgifter for staten og ikke mindst for landets kommuner på et tidspunkt, hvor den samme regering har pålagt

kommunerne store besparelser, besparelser, som det på grund af bl. a. den momsforhøjelse til 22 pct., som man også kommer med, gøres endnu vanskeligere for kommunerne at overholde.

Det fremgår bl. a. af den forligsaftale, som er indgået mellem socialdemokratiet og dens tre støttepartier, at der er aftalt med de kommunale organisationer, at realvæksten i 1981 reduceres til 2 pct., samt at målet er at opnå de kommunale organisationers tilslutning til, at væksten i 1982 reduceres til 1 pct. og yderligere begrænses i de følgende år. Det forekommer derfor ulogisk, at regeringen samtidigt fremkommer med et forslag til byfornyelse, der pålægger kommunerne yderligere udgifter, som tilmed skal øges gradvis år for år i samme tidsperiode, hvor man kræver øgede besparelser.

Endelig kan det nævnes, at lovforslaget indeholder en række bestemmelser med ekspropriativt indhold, som går langt videre end den gældende saneringslov.

Det konservative folkeparti vil nøje vurdere det lovforslag, som vil foreligge efter tredje behandling efter vedtagelse og forkastelse af diverse ændringsforslag, men det kan fortsat ikke udelukkes, at vi ser os nødsaget til med henvisning til de ekspropriationsmuligheder, lovgivningen indeholder, at opretholde vort initiativ til ved indsamling af de nødvendige 60 underskrifter at få lovens ikrafttrædelse udskudt til efter næste folketingsvalg. Her er vi jo i ganske nøje overensstemmelse med justitsministeriet, der i et bilag til folketingets boligudvalg, bilag nr. 73, svarer på det spørgsmål, jeg her rejser. Man svarer:

»På den baggrund er det justitsministeriets opfattelse, at forslaget til lov om byfornyelse og boligforbedring er omfattet af bestemmelsen i § 73, stk. 2, i grundloven, således at stadfæstelsen af det endeligt vedtagne lovforslag kan kræves udskudt efter denne bestemmelse.«

Jeg talte tidligere om det dårligt gennearbejdede forslag og kan konstatere, at vi her, hvor vi altså har lovforslaget til anden behandling, end ikke er færdige med at modtage bilag. Vi har i dag, hvor vi har lovforslaget til anden behandling, modtaget et bilag fra boligministeriet dateret den 29. maj, bilag nr. 84. Formentlig er tanken med dette bilag at hjælpe folketinget til at afklare eventuelle tvivlsspørgsmål for så vidt angår eks-